

Mit karamellak koránál 2 11 001, 14 22001 20. 2 1175 2 1113 az elve 300, 101 2/ 1175 13
mivel vigasztalóval, bizonyult leány, hiszen olyan a te fájdalom, mint a végelátható kényez-
kei nyugtatás nélkül esőgyulást. Hozzajutott költés-művészet-keleté kivánnak egészben karamell
leány-ható keszességük megmutatkozik a jóval, az a világszemlélet a végelátható ártatlanság, mely
mely mint a tenger az én barmokom. Mielőtt elváltatott így ki is a fájdalomak próféciá-
nak s jellemében. Most valóban vannak olyan fájdalmak, melyeket igazán jellemezni, hiszen
deszákra merőben lehetetlen: egyedül-magyok a bánatuk kelleté írni. A szókak oly annyian
a kirdán, miként kiválóak nem írnéként székli más. Vanak olyan bánatok, amelyekre
névük mindegy embert vigasztalás merőben felelőleg és sikeretlen, éppen úgy, mint a
nagyviselem a kánykado tenger hullámai közt végtelenségig kiadó káoszra névük mer-
vőben feltételek a parton állók puha fészkek és részvétel. Ilyen a te fájdalomak, kéne-
kétvise az elkiingyunk, ki immár önmagának komor fájdalát barmokak bánatuk avatának, mely
még háson kárpóval eredett a boldogság meggyezésig, kossakija sivité karamellakod. Szomorú
művészetek twik próbára sivek kivesei küszöbét, a széklet mindegy váltóga körtk há a
lepusztaságról, de a legfajdalmasabb, melitt orvoslás-érvével: a betegségpótlás. Könni volt az út,
mely az ottavólc a varatalok verekelt, de földárkedés mivedett édeni és embert elött, mely
kinda kértel pontkatala maikkaságok jórrait a kegyetel kossakiják: széklet kiven, anfeleltken,
kajósaarcna támaszkodva hozzákörtől az élet tengerére, s most nagy kényeztet, melitték nagy
sivek vilt veltak, a fájdalom főképpé hullámai között magkaplunk az avólc nagyj clott
tör sio költésből a sókaj: így akarta az éden. Páczany egyedül a nagy éden, ki avólc-
indult a fájdalomainak katalmas biva, aki élti sókaj kárainak s magyainálga
kényeztetek, egyedül ő lehet meltko vigasztalója és avósa a te fájdalomak, az ó-
tallkinnel kikkos katalmasval az időnek lassú folyamával. Kőreli s társai velt-
mai, gőbavárak s mindegyégek, kid jelen széklet s ki sivekkel onkorinnak
a kóssakij felötti fájdalomak, káissatok s érvéreltek, mely kényeztet az
élet s boldogság nevű mekkany. de ip avólcindult a jóval avólc-
kai melitték jót kékinnel kékinnel káissatok katalmas avólc-
évenhez, hogy avólcavárákha há, de meggyezésük megmutatkozik
mely egyedül az avólc, kóssakij sivek.

Ujpesten 1887 május 30.

Balog Zósef.

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ver. 111 133